

COAC

Publicado en *COL·LEGI D'ARQUITECTES DE CATALUNYA* (<https://arquitectes.cat>)

[Home](#) > L'arquitecta Elisabet Tayà dona el seu fons professional al COAC Girona

L'arquitecta Elisabet Tayà dona el seu fons professional al COAC Girona ^[1]

© Col·legi d'Arquitectes de Catalunya (COAC)

Publicado:
08 Marzo 2024

Coincidint amb el **Dia de la Dona 2024**, la sala de Juntes de la Demarcació de Girona del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya (COAC) ha acollit la formalització de la donació del fons professional de l'arquitecta **Elisabet Tayà Durà**, entre el president de la Demarcació de Girona del COAC, Marc Riera, i la mateixa arquitecta.

El fons el configuren una trentena d'expedients de projectes fets entre els anys setanta i principis dels 90 del segle XX; una documentació que engloba redaccions de projectes d'edificació, de nova planta i rehabilitació, i d'urbanització. A tall d'exemple, en destaca el **Mas Xargay a Albons (1989-1990); uns edificis al carrer Rosari del barri de la Bonanova de Barcelona (1974-1976)**, duts a terme juntament amb el despatx BFR, que van incorporar peces prefabricades de formigó; i la rehabilitació del **Castell d'Albors (1980-1983)**, entre altres.

Aquesta donació representa la primera incorporació d'un fons professional d'una arquitecta a la seu gironina del COAC, la qual permet augmentar fins a 35 les donacions custodiades fins a l'actualitat. La seva obra suposa una nova mirada de caràcter femení a l'arquitectura i el paisatge del darrer terç del segle XX.

Trajectòria professional

Elisabet Tayà és arquitecta des de 1973. Durant l'època d'estudiant i a l'inici de la seva activitat professional, va col·laborar amb l'Estudi BFR integrat per Alfred Fernández de la Reguera i Enric Barbat. També va col·laborar amb Gres en el disseny de mobiliari com la Taula Creu, el Galan Doble o el Llit BT.

Posteriorment, entre el 1977 i el 1978, la seva activitat es va centrar en promocions immobiliàries de la Societat 2A amb Bufet Dexeus, amb obres com l'**Edifici de 28 habitatges a Calderes (1977-1978)**.

Finalment, en l'etapa rural que es va iniciar en anar a viure a Empúries i Albors, se centrà sobretot en la rehabilitació de diferents edificacions com el **Castell d'Albors (1980-1983)**, **Cal Marqués a Espolla (1987-1990)** o el **Mas Xargay a Albors (1989-1990)**.

L'any 1990 va dur a terme la seva última obra a Barcelona ? posteriorment només realitzà encàrrecs lligats al nucli familiar -, ja que s'incorporà a la Generalitat de Catalunya, primer a l'equip de Xavier Subias per col·laborar en la redacció del Pla Territorial General de Catalunya, i tot seguit, entrà a formar part de l'equip de J. A. Solans, a la Direcció General d'Urbanisme, per tramitar els expedients que mensualment es presentaven a la Comissió d'Urbanisme de Barcelona. Durant aquests anys, va tenir l'oportunitat de recórrer el territori català per visitar els llocs on es proposaven canvis o modificacions urbanístiques rellevants.

Source URL: <https://arquitectes.cat/es/node/40895>

Links

[1] <https://arquitectes.cat/es/node/40895>